

О А З А

Číslo 24, jún 2023

EXKURZIA 2023

Milí čitatelia!

V tomto školskom roku 2022/2023 sa udialo toho toľko veľa, že sme si ho ani poriadne neužili.

Bolo mnoho súťaží. Boli sme v Púchove a navštevovali sme aj mestskú knižnicu. Naša škola mala za úlohu pripraviť školu na Republikovú súťaž zo srbského jazyka a navštívil nás i veľvyslanec SR Fedor Rosocha. A kvôli incidentu, ktorý sa stal v Belehrade, Vláda dala vyhlášku, že sa tento školský rok skončí 06. júna 2023.

Ale okrem všetkého napočítaného, žiaci mali v škole zábavu a pripravili nové číslo školského časopisu Oáza pre vás.

REDAKCIA

- Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

- Zodpovedný redaktor:
riaditeľ Janko Havran

- Šéfredaktor:
prof. Jarmilka Dolinajová

- Redaktori:
**Emanuela Feldyová, Vasil Vrška,
Mária Grbićová, Edita Hudecová,
Lena Stankovićová, Dávid
Simendić, Tatiana Babinková**

- Technická úprava:
**riaditeľ Janko Havran
prof. Jarmilka Dolinajová
Vasil Vrška
Emanuela Feldyová**

Navštívte nás:
[www. hjcmelik.edu.rs](http://www.hjcmelik.edu.rs)

Na prvej strane: **Exkurzia žiakov 1. a 2. ročníka**

Na poslednej strane: **Fotoreportáž - exkurzia žiakov 7. a 8. ročníka**

O	Exkurzia žiakov 3. a 6. ročníka	2
B	Čo sme získali v druhom polroku 2022/2023	4
	Krúžok v knižnici	6
S	Naša tvorba	10
	Seminár, festival, kvíz, projekt...	19
A	Ekológia	26
	Poučky z jazykov	27
H	Naši ôsmaci	28
	Šport	30
	Exkurzia žiakov 4. a 5. ročníka	31

Toto číslo vyšlo za finančnej podpory:
Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí

Ďakujeme.

Úrad pre Slovákov
žijúcich v zahraničí

ČO SME ZÍSKALI V DRUHOM POLROKU 2022/2023

Súťaže:

22. ročník celoslovenskej súťaže triednych a školských časopisov PRO SLAVIS 2022

V. kategória

MŠ, ZŠ a SŠ V ZAHRANIČÍ S VYUČOVACÍM JAZYKOM SLOVENSKÝM

2. miesto: ZŠ Janka Čmelíka, Srbsko, OÁZA

Emanuela Feldyová, 7.1 - 2. miesto

Mária Grbićová, 7.1 - 2. miesto

Vasil Vrška, 7.1 - 2. miesto

Lena Stankovićová, 7.1 - 2. miesto

Dávid Simendić, 7.1 - 2. miesto

Edita Hudecová, 8.1 - 2. miesto

Elena Lakatošová, 6.1 - 2. miesto

Slovenský jazyk

Milan Bzovský, 8.1 - účasť na republikovej súťaži

Emanuela Feldyová, 7.1 - účasť na republikovej súťaži

Mária Grbićová, 7.1 - účasť na republikovej súťaži

Dávid Vujašević, 8.1 - účasť na obvodovej súťaži

Dávid Sládok, 8.1 - účasť na obvodovej súťaži

Dávid Simendić, 7.1 - účasť na obvodovej súťaži

Literárna súťaž SR Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko

Dávid Simendić, 7.1 - účasť

Literárna súťaž SR Hodžov novinový článok

Emanuela Feldyová, 7.1 - Čestné uznanie

Mária Grbićová, 7.1 - Čestné uznanie

Lena Stankovićová, 7.1 - Čestné uznanie

Srbský jazyk

Emanuela Feldyová, 7.1 - účasť na republikovej súťaži

Dávid Vujašević, 8.1 - účasť na republikovej súťaži

Anglický jazyk

Kristián Polioška, 8.1 - účasť na oblastnej súťaži a 3. miesto na obecnej súťaži

Dávid Vujašević, 8.1 - účasť na oblastnej súťaži a 3. miesto na obecnej súťaži

Branislav Žiga, 8.1 - účasť na obecnej súťaži

Biológia

Jana Šobot, 5.1, - 3. miesto na oblastnej súťaži

Chémia

Mária Grbićová, 7.1 - účasť na oblastnej súťaži a 1. miesto na obecnej súťaži

Dunja Jenić, 7.2 - účasť na oblastnej súťaži a 2. miesto na obecnej súťaži

Matematika

Milan Bzovský, 8.1 - účasť na oblastnej súťaži

Atina Zolňanová, 4.1 - účasť na oblastnej súťaži

Sergej Ruman, 6.1 - účasť na obecnej súťaži

Misliša

Sergej Ruman, 6.1 - 3. miesto na súťaži

Zemepis

Milan Bzovský, 8.1 - 3. miesto na obecnej súťaži

Šach

Leona Zolnajová, 6.1 - účasť na republikovej súťaži, 2. miesto na oblastnej súťaži a 1. miesto na obecnej súťaži

Aňa Suvajdžićová, 4.1 - účasť na oblastnej súťaži a 2. miesto na obecnej súťaži

Kalina Pilková, 4.1 - účasť na oblastnej súťaži a 3. miesto na obecnej súťaži

Nacionálna ekologická olympiáda

Dávid Simendić, 7.1 - účasť na republikovej súťaži

Zvonimir Vidaković, 6.1 - účasť na republikovej súťaži

Damian Agarský, 6.1 - účasť na republikovej súťaži

Medzinárodná výtvarno-literárna a kreatívna súťaž Včielka Meduľka, Chorvátsko

Maja Stupavská, 3.1 - 2. miesto

Ivona Baková, 3.1 - 2. miesto

Helena Domoniová, 3.1 - uznanie

Sara Kočišová, 3.1 - uznanie

Pažljivko

Tara Lazić, 1.2 - 1. miesto

Strahinja Jovanović, 1.2 - 1. miesto

Viktor Majorský, 1.1 - 1. miesto

Dária Verešová, 1.1 - 1. miesto

Prehliadky

Recitátori

Dávid Simendić, 7.1 - účasť na pokrajinskej, oblastnej a obecnej prehliadke

Mia Jašová, 8.1 - účasť na pokrajinskej, oblastnej a obecnej prehliadke

Petra Kolárová, 4.1 - účasť na pokrajinskej, oblastnej a obecnej prehliadke

Tatiana Babinková, 8.1 - účasť na oblastnej a obecnej prehliadke

Lea Petrićová, 8.1 - účasť na oblastnej a obecnej prehliadke

Najlepšia detská karikatúra Malý Pjer

Maša Očovajová, 6.1 - 1. miesto na obecnej prehliadke

Andrea Giregová, 6.1 - 2. miesto na obecnej prehliadke

Mia Šašová, 5.1 - 3. miesto na obecnej prehliadke

Doriana Todorovićová, 5.2 - 3. miesto na obecnej prehliadke

VÍŤAZI

Kružok v knižnici

Emanuela Feldyová, 7.1

Zima s knihou v mestskej knižnici

Dňa 02. marca 2023 Lena, Mária, Orisia, Dávid, Mária, Emanuela a profesorka slovenčiny šli do mestskej knižnice vypočuť si jednu zaujímavú prezentáciu

Téma boli knihy a cieľ bol, aby sme počuli a videli niektorých súčasných spisovateľov a básnikov. Hlavne hovoril pán Valentík. Boli tam a tiež hovorili Anamária Boldocká, Zdenka Valentová-Beličová a pán Prebudila. Hovorili nám o nových vydaných knihách, ktoré boli napísané tu vo Vojvodine a na Slovensku. Svoje básne čítali Mária Vršková a Anna Simonovičová.

Bolo nám tam zaujímavá a veľa toho sme sa mohli dozvedieť.

Vasil Vrška, 7.1

Výstava 19. mája 2023

Dňa 19. mája 2023 boli piati žiaci 7. ročníka spolu so žiakmi 4. ročníka našej školy v mestskej knižnici na jednej výstave, kde sa naučili mnoho zaujímavých vecí. Spolu so žiakmi boli na výstave aj Vlasta Turčanová, učiteľka žiakov 4. ročníka, a Jarmilka Dolinajová, profesorka slovenského jazyka, ktorá sprevádzala siedmakov. Na výstave nás privítala knihovníčka Mária a téma výstavy bola oslava nedožítých narodenín známej spisovateľky Desanky Maksimovičovej. Žiaci počúvali prezentáciu a obzerali si zasklenenú výstavu. Potom sa žiaci 4. a 7. ročníka vyfotografovali a štvrtáci dostali príležitosť si prečítať zopár kníh. Tým sa výstava skončila a žiaci mohli ísť domov.

Mne bolo na výstave pekne a dúfam, že o rok budem sa tiež môcť zúčastniť takej akcie.

Александра Нинковић, 4.3

Посетили смо Народну библиотеку „Доситеј Обрадовић“

Тамо смо причали о Десанки Максимовић. Чули смо занимљости о њој и њеним песмама. Било нам је лепо и занимљиво. Библиотекарка нас је провела кроз библиотеку. Научили смо много тога.

Dávid Fabian, 5.1

Materinský jazyk

Jazyk ľudu je zvláštny dar. Je to najcennejšie, čo má každý národ. Bez ohľadu na to, v akej chudobnej krajine žijeme, je bohatá, pretože má svoj vlastný jazyk, na ktorý je hrdá.

Môj materinský jazyk je slovenský jazyk. Do Srbska ho priniesli moji predkovia pred viac ako dvestopäťdesiatimi rokmi a svoj jazyk a tradíciu sme si zachovali až dodnes. Dedili sme si to z generácie na generáciu a starostlivo chránili pred zabudnutím. Keď premýšľam o svojom materinskom jazyku, som veľmi hrdý. Každé slovo v našom jazyku je svojim spôsobom krásne a výnimočné. Každé slovo v našom jazyku má svoju váhu a hodnotu. Je to niečo, čo odovzdám svojim potomkom tak, ako to moji predkovia dali mne. Tak ako človek potrebuje k životu kyslík, tak aj národ potrebuje jazyk. Národ, ktorý nemá vlastný jazyk, je národom, ktorý stráca svoju identitu, národom, ktorý potichu a pomaly mizne.

Materinský jazyk sa nemusí učiť ako prvý a nemusí to byť ani jazyk, ktorý človek vie najlepšie. Je to jazyk nášho pôvodu, jazyk, v ktorom myslíme a snívame. Je to jazyk nášho srdca.

Dorián Šaš, 7.1

Nadovšetko miluj rodný jazyk

Všetci by sme mali vedieť svoj rodný jazyk. Rodný jazyk je niečo, čo vždy počujeme vôkol seba. Nielenže by sme ho mali používať, ale by sme ho mali rozprávať spisovne, lebo ak sa ešte niekto učí alebo vie istý jazyk, ktorým my hovoríme, bude nás rozumieť. Mali by sme milovať rodný jazyk viac ako iný jazyk. Je to jazyk našich predkov, ktorým aj oni hovorili a mali by sme si ho uctievať nadovšetko. Preto sme aj tohto roku Medzinárodný deň materinského jazyka oslávili 21. februára v priestore našej školy príležitostným programom.

Mária Ďurčíková, 7.1

Materinský jazyk

Materinský jazyk je dôležitý pre každú osobu. Učíme sa ho počas celého nášho života, od momentu, keď sa narodíme. Cvičíme komunikovať v krajine, kde sme sa narodili a kde sme boli v priebehu nášho života. Vždy budeme vedieť náš materinský jazyk, aj ak sa vysťahujeme do inej krajiny, lebo sme sa ho učili celý náš život.

Môj materinský jazyk je slovenčina. Učím sa ju trinásť rokov a budem sa ju učiť celý život. Učím sa, ako moji predkovia prišli do Vojvodiny, ako sa jazyk menil a rozvíjal. Učím sa dejiny mojich predkov, aby som sa dozvedela, kto oni boli, čo robili v tých dávnych časoch. Slovákov bolo veľa v Srbsku a veľa ich je i dnes. Mnohí Slováci by ani neverili, že sa ich jazyk toľko zmenil.

Preto čas existuje, a preto čas ukázal, ako sa niečo môže zmeniť v priebehu jedného desaťročia alebo storočia.

Emanuela Feldyová, 7.1

Hlasné čítanie - čas a priestor

Андреј Лакатош, 5.1

Дан гласног читања

У свету се сваког дана обележава нешто што је значајно за људе. Тако се један дан у фебруару обележава као Светски дан читања наглас.

Читање књига је значајно зато што повећава наш фонд речи које користимо. Кад сам био мали, и нисам знао да читам, радовао сам се кад ми мама чита књиге. Често сам бирао књиге са пуно слика, и понешто текста, а мама ми је то читала изнова и изнова, јер ми је било занимљиво да слушам шта кажу ликови из књиге.

Сада кад сам научио да читам, ја наглас читам књиге моме млађем брату, и он ме радо слуша, то је наше омиљено дружење.

Гласним читањем упознајем и моје родитеље и брата са садржајем књиге коју читам, а након читања заједно можемо да причамо о књизи, о ликовима и догађајима.

Читањем књига наглас проводимо више заједничког времена са људима са којима читамо, упознајемо се са истом садржином и након тога можемо разменити мишљење и наш поглед на текст који смо прочитали.

Филип Мутић, 6.1

Значај читања

Читање је веома важно као и прање зуба.

Читање нам обогаћује речник. Чини нас паметнијима и развија нашу машту. Мама ми је као малом читала занимљиве књиге. Она јако воли да чита и тако је и код мене развила ту навику. Читање временом постане навика када то свакодневно радимо. И чак не морамо да читамо књиге на нашем језику. Ја волим да читам на енглеско језику, и зато сада одлично знам енглески језик.

Ево због тога је читање важно. Оно нас учи само доброте.

Људia sa nerodia so schopnosťou, aby razom vedeli čítať. Určite sa to nestalo tak, že sa jedno ráno zobudili, a celý svet sa učil čítať. Išlo to postupne.

Slováci, keď prišli na Dolnú zem neboli všetci gramotní.

Škola bola vybudovaná až po nejakom čase a nemohli do nej chodiť všetci. Dnes sú ľudia povinní ísť do školy a je to normálne, že všetci vedia čítať.

Medzinárodný deň hlasného čítania je významným dňom. Tak si myslím, pretože si v ten deň pripomíname na tú hodnotu čítania a rozvíjame vedomie o tej téme. Ľudia všetko častejšie majú strach od čítania a hovorenia pred inými ľuďmi, preto je dobre, že si v našej škole pripomíname tento deň. Verejným čítaním kníh žiakom sa rozbíja ten strach. V minulosti ľudom nebolo toľko dôležité vedieť čítať a byť gramotný vo svojom materinskom jazyku. Na dedinách boli ľudia gramotní, ale nie celkom. Sústredení boli na iné jazyky, jazyky prostredia. Slováci, ktorí prišli do Pazovy, učili sa srbčinu, aby sa mohli dorozumieť s obyvateľmi. Svoj jazyk si predsa zachovali až dodnes. Čas je niečo, čo sa stále mení, ale nikdy nejde späť. On je ako vlak bez zastávok a s nekonečnou energiou. Čas je iba slovičko, ktoré vymysleli ľudia. Ľudia vedia, že všetko má koniec, ale predsa veria vo večnosť. Niektoré veci sa len opakujú, znova a znova.

Čas si sami vždy určíme, a preto takúto manifestáciu si ľudia pripomínajú, aby pochopili dôležitosť pekného vyjadrovania a rozprávania. To nám ukázalo, že čas a priestor nezmenili ako niektorí ľudia rozmýšľajú.

Lena Stankovićová, 7.1

Prečo je dôležité čítať knihy

Na svete jestvuje mnoho kníh, z ktorých sa ľudia môžu dozvedieť veľa nových vecí.

Okrem toho, keď čítame knihy, obohacujeme si slovnú zásobu a naučíme sa aj gramatiku. Ak čítame knihy, vieme sa krajšie vyjadrovať a komunikovať s ľuďmi. Dôležité je, aby sme čítali, lebo sa tak môžeme ľahšie naučiť niektorý jazyk. Taktiež máme a čítame knihy, ktoré sú napísané v našom materinskom jazyku. Tak si chránime našu rodnú reč. Keď čítame, môžeme byť aj kreatívnejší a môžeme dostať rôzne idey. V knihách sú opísané aj veci, ktoré používame a robíme v každodennom živote. Knihy môžeme používať, aj keď máme robiť nejaké projekty pre školu. Sú aj knihy, v ktorých sú vypísané rôzne recepty na jedlá.

V knižnici je mnoho kníh. Každá osoba si vyhľadá aspoň jednu knihu, ktorá sa jej páči.

Tamara Očovajová, 7.1

Prečo je dôležité čítať knihy

Mám rada čítať knihy, komiksy, chodiť do knižnice a tam hľadať a čítať zaujímavé knihy a učiť sa z nich.

Čítanie je veľmi dôležité pre vyjadrovanie, a aby sme vedeli rozprávať. Taktiež je dôležité, aby sme vedeli písať. Ak musíme napísať nejakú slohovú prácu a musíme to prečítať pani učiteľke, potrebné je vedieť čítať jasne a hlasne. Keď vidíme niekoho, kto nevie zostaviť vetu, to znamená, že tá osoba nikdy do ruky knihu nezobrala. Často nám profesori dajú povinnú lektúru, aby sme prečítali. Vtedy my nie sme šťastní a nás to nezaujíma, ale to profesori robia pre nás, aby sme sa vedeli vyjadrovať a aby sme sa nehanbili niekde tam v dedine, že nevieme rozprávať. Preto by sme nemali byť leniví a mali by sme si prečítať niečo, nejakú knihu, báseň alebo komiks.

Raz som prečítala knihu, ktorá sa volá Opice z našej police a je veľmi krásna, odporúčam!

Edita Hudecová, 8.1

Škola a život v nej

Naša cesta školenia sa začala v dávnom roku 2015. Prvé štyri roky sme školu nechápali vážne. Nechápali sme ju ako niečo, čo nám určí budúcnosť. Dnes školu chápeme na dva spôsoby. Ako miesto na vzdelávanie, ale aj ako na náš druhý dom.

Od prvej po štvrtú triedu všetci sme sa spolu hrávali a učili sme sa cez hru, preto sme to všetko nechápali vážne. Ale keď sme postúpili do vyšších ročníkov, všetko sa zmenilo. Znovu sme boli najmladší. Piaty ročník sme strávili spoznávajúc sa s učiteľmi a predmetmi.

Už v piatej triede sme neboli najobľúbenejšia trieda učiteľom, pretože sme boli trochu nezbední a nachádzali sme rôzne spôsoby, ako sa zabaviť, a to sa učiteľom nepáčilo. V šiestom ročníku sme mali dištančné vyučovanie skrz Koronavírusu. Siedmy ročník sa začal v mimoriadnych podmienkach. Museli sme nosiť rúška, ale aj v takej situácii sme sa vedeli zabaviť. Boli sme siedmáci a boli sme trochu dospelejší, takže sme niektoré veci už inak chápali. Siedmy ročník nám rýchlo uplynul, lebo sme boli zaujatí rôznymi aktivitami. Po skončení pandémie mali sme možnosť prihlásiť sa na rôzne súťaže, prvý raz mať premiéru v divadle pred plnou sieňou a zastáť si na javisku a vyrecitovať niečo vo svojom materinskom jazyku alebo odspievať. Tak keď sme sa otočili, minul sa siedmy ročník a ôsmy nám už klopal na dvere. A potom sa začal aj ten famózný ôsmy ročník.

V piatom ročníku sa nám všetci tí vtedajší ôsmáci zdali takí dospelí, ale teraz keď som ja na ich mieste, chápem, že to nie je tak. Teraz chápem, že boli aj oni žiaci a deti ako aj tí piatáci, iba trochu skúsenejší v niektorých veciach.

Ôsmy ročník sa skončil, ani sme toho neboli vedomí, lebo sme sa snažili mať dobré známky. Usilovali sme sa a zúčastňovali sme sa mnohých súťaží. Záležalo nám na tom, aby sme mali body na zápis na strednú školu. Ale teraz keď si na chvíľu zastanem a pozriem sa vôkol seba, vidím vystrašených svojich spolužiakov, pretože sme na jednej križovatke sami. Všetci si máme zvoliť novú školu a vybrať si správnu cestu.

Školenie je dôležité. Dôležité je mať vedomosti a byť gramotný, ale nikto z nás, keď raz zatvorí dvere základnej školy nebude sa pamätať na základnú školu podľa nejakého vzorca z fyziky alebo podľa nejakkej hodiny dejepisu. Ale bude si spomínať kamarátov, časy, ktoré sme strávili spolu, hlúposti, ktoré sme robili spolu a obviňovali sme niekoho iného, a bude si pamätať prvé lásky a bozky.

Dávid Sládok, 8.1

My o desať rokov

Nikto nevie, čo je pred nami a čo život pre nás prichystal. Už sa blíži koniec ôsmeho ročníka základnej školy a za nami nechávame nezopakovateľné chvíle a nezabudnuteľné pamiatky.

My o desať rokov budeme už dospelí. Mnohí zakončia fakultu. Možno niekto z nás bude profesor, hudobník, inžinier, umelec, možno aj známy herec alebo spisovateľ. Bez ohľadu na to, čím budeme, ja by som chcel, aby sme sa stretávali a priatelili. Nemusí to byť každý deň. Môžeme sa stretávať raz v mesiaci a robiť niečo zaujímavé. Rozprávať sa o svojich úspechoch a problémoch. Mnohí budú v zahraničí. Chcel by som ísť na svadby mojim kamarátom, zoznámiť sa s ich manželkami a deťmi. Keď by sa naše deti kamarátili, to by ma veľmi tešilo.

Nazdám sa, že naše priateľstvo bude trvať viac ako desať rokov, možno aj celý život. Ak nie, alebo ak budeme žiť v iných krajinách, chcel by som, aby boli šťastní a aby sa im splnili žiadosti a sny.

Emanuela Feldyová, 7.1

Ako môže človek nielen žiť, ale aj pomáhať žiť

Ľudia sú na tomto svete, aby sa zdokonaľovali a zlepšovali. Každý človek má od narodenia žiadosť byť lepší a ako dospieva, to sa mu aj prirodzene stáva.

Vždy je tu skryté a čaká jedno „ale“. V tomto prípade sa vzťahuje na to, či si osoba zvolí iba žiť pre seba alebo aj pre iných. Čím viac škôl osoba má, tým viac má vedomostí a úcty. To je tak, ale má tá osoba potom pomáhať aj iným alebo má to mať len pre seba? A dieťa, ono by malo byť na nič pre človečenstvo? Asi nie. Dieťa tiež môže pomáhať žiť. Život je dar a ľudia ho často v negativite potrovia a nemajú nič z neho. Jeden zo spôsobov ako dieťa môže pomôcť je tým, že bude dieťa. Aj ak je staršie, ono môže mať ten úsmev na tvári a donášať trochu kladných citov, trochu radosti, novej sily, a to je také ľahké a ľudia si to neuvedomujú. Ľudia si neuvedomujú koľko im tá radosť pomáha žiť. Človek každý vie ako má žiť a prežiť, ale či vie ako má pomáhať žiť, to je už otázka na rozmýšľanie pre každého z nás.

Dnes máme väčšinu vecí iba na jeden „klik“, ale ľudí tu nemáme večne. Vôkol nás sú vždy prípady, kde treba pomôcť a mali by sme viac pozerať na svet vôkol nás a na to, ako pomôžeme ľuďom, a nie len sebe.

Mário Litavský, 5.1

Môj nezbedný čin

No bolo to takto. Hneď na začiatku piateho ročníka začal som sa slabšie učiť. Samým tým nazbieral som slabé známky. Zároveň som doma veľa času venoval pozeraniu televízie. Keď moji rodičia zbadali o tých mojich známkach, o chvíľku mi všeličo nakričali a už som zostal bez diaľkového ovládača. Vynašiel som sa tak, že som našiel nejaké skryté gombíky na televízore a pokračoval som s pozeraním. Známky v škole som si neoprával. Jedného dňa môj ocko prišiel skorej z práce a mal čo vidieť. Toho dňa som dostal este väčší trest. Televízor a všetky sladkosti, čo máme doma, rodičia zamkli do jednej izby. Ináč ja ľúbim jesť všetko, čo je sladké. Vtedy som pochopil, že som urobil veľkú chybu aj to dvakrát. Nemal som čo čakať. Otvoril som moju školskú tašku, vybral z nej knihy a potom som poriadne zohrial stoličku. Teraz sú moje známky v Triednej knihe oveľa krajšie.

Ďakujem rodičom za ten trest.

Maša Očovajová, 5.1

Akoby som bojovala proti šikanovaniu

Šikana nie je žart. Ak máme problém s tým, musíme si ho riešiť.

Keby som videla, že niekoho šikanujú, hneď by som sa pokúsila zastaviť to. Pomohla by som spolužiakovi alebo spolužiačke, aby sme to povedali rodičom a triednému učiteľovi. Ak by sa stalo, že som šikanovaná ja, tiež by som to povedala niekomu dospelému. Nemlčala by som, pretože nechcem, aby sa to stalo ani mne, ani niekomu inému.

Chcela by som, aby sa šikana zastavila a aby sa viac neopakovala.

Iva Smiljković, 5.2

Jedan moj nestašluk

Deca uglavnom prave nestašluke, ali to ne mora biti samo dete, već i odrastao čovek.

Jedan od mojih nestašluka se desio u beogradskom parku. Bilo je to rano ujutru kada smo odlučili da idemo u Beograd, i setili smo se da bi bilo lepo da povedemo i našeg psa Belu. Kada smo stigli u Beograd, Bela je bila jako uzbuđena. Prvo smo otišli da se šetamo pored reke Save, to nije dugo potrajalo i ubrzo smo otišli u jedan ogroman park. Park je bio pun zelenila drveća, cveća, mnogo ljudi i dece. Tako smo šetali parkom i ja sam naletela na jedan poprilično veliki štap, normalno, ja sam ga uzela i htela da bacim mom psu, ali u tom trenutku je prolazila jedna žena sa dvoje dece, jednim dečakom i jednom devojčicom. Kada sam bacila štap on je pao upravo na tu devojčicu. Srećom, devojčici nije bilo ništa. Izvinula sam se devojčici, i onda smo krenuli kući.

Nakon svega nisam bila kažnjena, zato što sam priznala grešku i što sam se izvinula. Uvek kada uradite neki nestašluk treba priznati grešku i izvinuti se. Kada bacate štap uvek pogledajte da li ima ljudi oko vas, da se ne bi nešto desilo!

Лена Станковић, 7.1

Мотиви великодушности и милосрђа у песми „Диоба Јакшића“

У народној епској песми по имену „Диоба Јакшића“ се спомињу два великодушна и добронамерна лика. То су Анђелија и Богдан.

Анђелија је веома сналажљива и добра особа. Муж јој се завадио са братом Богданом, око коња и сокола. Када јој је муж Дмитар рекао да отрује његовог брата, свог девера, она то није урадила. Уместо што га је отровала, она му је поклонила своју најдрагоценију ствар – молитвену чашу – и пољубила га у скут и руку. Молитвена чаша представља женску зрелост за брак и зато има толику вредност. Тиме је показала поштовање према свом деверу, Богдану. Није га отровала, јер би то био грех за Бога и њени ближњи би је видели као лошу особу. Анђелија негује свој однос са Богом и својим ближњима. Њено име Анђелија такође означава анђела.

Богдан је други добар лик. Када му је Анђелија указала поштовање, разнежио се и поклатио јој је свог коња и сокола, јер је знао колику вредност молитвена чаша има. Име Богдан значи дар Бога, нешто божанствено. Мени се јако свиђа лик Анђелије јер је помирила завађену браћу, а и у исто време је неговала свој однос са Богом и ближњима.

Ова песма нас учи да ниједна материјална ствар није вредна нечијег живота и да не треба да се свађамо с особом коју волимо око таквих ствари.

Dávid Simendić, 7.1

Dve výnimočné ženy

Milujem prázdniny. Som presvedčený, že si myslíte, že je to kvôli škole, ale nie. Ja mám rád školu, ale počas školského roka nemám mnoho času pre svoju starú mamu, ktorú veľmi ľúbim a strávený čas s ňou nemá cenu.

Preto už v prvý deň prázdnin som si zbalil veci a odišiel som k nej. Nevieť povedať, kto bol šťastnejší, či ja, či ona. Každý deň sme sa spamätávali na moje detstvo, ktoré som strávil práve s ňou. Prezerali sme naše fotografie, výkresy a v jednom momente, kým sme sa hrabali v našich spomienkach, videl som papier, na ktorom bolo jedno malé srdiečko. Pozeral som dlho naň a zrazu slzička šťastia sklzla mojou tvárou. To bol môj prvý diktát, ktorý som napísal bez chyby. Nevedel som, že ho všetky tieto roky chránila. Všimla si moju reakciu, a preto mi začala recitovať báseň Neboráčik, ktorú napísala Krista Bendová. Hneď som sa jej pridala a spoločne sme recitovali, lebo práve táto báseň nám bola ako vietor do plachetníc. Vždy keď som sa chcel vzdať ypsilonov, háčikov, stará mama mi začala hovoriť tie krásne verše a ja som sa dal do práce.

Pamätám sa aj to, ako som sa zamýšľal nad tými veršami a vždy som si vravel, že ja nie som lenivý maznák, a že keď on zvládol, zvládnem aj ja. A zvládol som to, možno aj ľahšie ako ten chlapec, lebo vedľa mňa nebol prísny dedko, ale moja milá a trpezlivá starká. Teraz rozmýšľam, že spisovateľka Krista Bendová ani netušila, kým písala tú krásnu báseň, že ma naučí aj gramatiku, ale nie iba to, ale aj to, že zachciem cez jej tvorbu krásne písané slovo.

Rozmýšľam aká je to náhoda, že práve v januári roku 2023, keď je sté výročie narodenia významnej našej poetky, prozaičky, autorky mnohých kníh pre deti, ale aj novinárky a dramatičky, Kristy Bendovej, ja so svojou starou mamou v myšlienkach sa vraciam do svojho detstva, a práve ju tu nachádzam. Som presvedčený, že nie je náhoda, ale osud, lebo osud chcel, aby som ja ešte v detstve zachcel diela Kristy Bendovej, a preto sa aj ja dnes prikláňam mnohým ľuďom a ctiteľom diela Kristy Bendovej a odovzdávam jej veľké uznanie za všetko, čo pre mňa spravila. A tak vďaka dvom výnimočným ženám, mojej starej mame a Kriste Bendovej, ja dnes viem aj gramatiku a stal som sa aj recitátorom.

Дуња Јенић, 7.2

Змај браон боје

Велики, браон,
он никад не иде у лов,
велик је, већи него сам слон.

Он може да лети,
да ватру дуне,
он нема прст пети,
а када га виде, сви се само буне.

Тај змај браон боје,
спава сваки дан,
а знамо обоје,
њему је увек лак сан.

Код њега нема „добар дан“,
нити „хвала“ и „извини“,
безобразан он је змај,
који жели да увек је на висини.

Он треба да савлада културу,
да се мало на земљу спусти,
и да кад једе и жваће,
не показује своје чељусти.

Једног дана одлучи,
овај браон змај,
да се култури научи,
да безобразлуку дође крај.

Отишао овај змај,
до школе за културу,
положио је сваки тест
избегао велику буру.

И тако браон змај,
док у кући седи,
што је био некултуран,
сада се и он једи.

Dávid Vujašević, 8.1

Aké sú vaše životné ciele?

Pred mnohými rokmi, keď planéta Zem bola iba veľmi horúci kameň, život neexistoval. Padali dažde, ktoré urobili dnešné oceány a moria. Mnohí veria, že tie dažde priniesli aj život.

Životné ciele v tom období pre také bytosti boli veľmi jednoduché. Ich cieľom bolo prežiť, ale ako sa život rozvíjal a naši predkovia začali kráčať, ich ciele sa tiež mnoho premenili. Každý človek, alebo aspoň väčšina, má svoj cieľ. Dnes prežiť nie je cieľ, ale právo. Niekomu je cieľ byť lekárom alebo pilotom. Niekomu je cieľ návštíviť všetky krajiny na svete.

Ja som tiež sebe určil nejaké ciele. Jeden z prvých cieľov mi bol naučiť sa hrať na gitare a ten cieľ som zvládol, ale teraz mi je cieľom zapísať sa do strednej školy, ktorú budem mať rád, a v ktorej budem šťastný. Ľudia majú ciele skrz mnohé dôvody. Najčastejšie je iba ten, aby boli šťastní a zdraví. Aj mojím životným cieľom je byť zdravý a šťastný, a podľa toho si vyberiem povolanie, ktoré budem mať rád.

Ciele sú veľmi dôležité, a preto si myslím, že by každý mal mať svoje ciele, lebo ak sa uskutočnia, môžu nám mnoho pomôcť v živote.

Anja i Jeca, 4.3

Dve drugarice

Jelena i Anja su bliske i slične, one se puno vole i obožavaju. Anja je dobra u šahu i crtanju i dobra je drugarica. Njena omiljena životinja je gepard, omiljene boje su joj plava i žuta.

Jelena je dobra drugarica i voli da igramo odbojku, i ja to poprilično volim. Njene omiljene životinje su zec, mačka, pas, zmija i lisica. Omiljena boja joj je ljubičasta. Ja i Anja jedva čekamo da se Anja upiše na odbojku.

Pomažemo uvek jedna drugoj. Uvek ćemo biti najbolje drugarice.

Emilija Pljokić, 4.3

Moja kuca

Moja kuca se zove Coka. Ona ima bele boje krzno i jako je slatka.

Ona voli kada joj bacim njenu omiljenu lopticu. Njena loptica je zeleno-roze boje. Coka puno voli kada je odvedem u šetnjicu da se šetamo. Mi imamo jedno veliko dvorište gde trčkaramo i gde se jurimo. Moja sestra i moj brat se takođe igraju sa mnom i sa Cokom.

Coka je moja kuca.

Samuel Leštan, 5.1

Rýmová báseň

Mamka kúpila nový hrniec
uvarila v ňom trochu kureniec.

Otec chcel jesť
a syn si chcel tričko obliecť.

Babka plietla ponožky
a stolík mal štyri nôžky.

David Ruman, 8.1

Na kraju staze duge osam godina

Mi kao đaci osmog razreda osnovne škole moramo da budemo svesni da nam se bliži kraj osmog razreda, i time da se završava naše dugogodišnje školsko druženje.

Kada vratim film mojih proteklih osam godina života u školi, shvatam da sam imao mnogo zabavnih i smešnih trenutaka sa mojim prijateljima i profesorima. Moj i možda najzanimljiviji trenutak u školi je taj kada smo svirali sa orkestrom i horom za različite školske priredbe i proslave.

Pored toga bilo mi je zanimljivo kada smo svirali i sa nekim profesorima, kao što su: profesor Đurđević, Zoran Stošić i profesorica Andrea Maho. Takođe pored toga bilo mi je smešno kada smo sa profesorima pričali viceve i tome se smejali. Na žalost ovom našem druženju došao je kraj, ali će se ono ubrzo nastaviti u srednjoj školi u koju ćemo svi ići.

Ja i svi moji prijatelji idemo u srednju školu, ali ću se svaki put prisećati na osnovnu školu kao na najbolji deo mog detinstva.

Elena Lakatošová, 5.1

Hmm, najbolší priateľ človeka?

Je najlepšii priateľ človeka mobil?

Niektorí povedali, že áno. Ale pozrite sa čomu nám tie mobily slúžia? Niektorí povedali, aby našli nejakú správu, iní povedali, aby našli nejaké video. Všetko je to v poriadku, ale pre staršie osoby. Pre deti to nie je dobre. Idú zo školy a namiesto aby sa rozprávali s kamarátom alebo kamarátkou, sa pozerajú do mobilu. Deti, ktoré nemajú nijaké-nijakovské záväzky sú na mobiloch. Vráti sa zo školy a už je mobil v rukách. Ak majú nejakú domácu prácu zabudnú na to, lebo nemajú čas kvôli mobilu. Ak sa mňa pýtate, pre mňa mobil v žiadnom prípade nie je priateľ človekovi. Mne je najlepšii priateľ kniha. Učí nas veľa toho a sme gramotnejšími ľuďmi. Uvarím si čaj, priľahnem si do postele a čítam knihu. Nečítam tak často, lebo nemám času. Najčastejšie čítam iba domáce čítanie. Nie mi je ani dôležité, v ktorom jazyku čítam knihu. Pozerám sa do tých slov, ktoré tvoria vety, ktoré mi kvalitne vyplňajú čas. Moji spolužiaci sa ma často opytujú, ako si všetko zapamätám, pretože nevedia, že kniha trénuje pamäť.

Myslím si, že som mala pravdu, že kniha je oveľa lepším priateľom od mobilu.

Andrej Lakatoš, 5.1

Leto

Ja mám rád leto,
lebo zimy viacej nieto.

V lete sa kúpem v mori
a nikdy nie som chorý.

Mária Grbićová, 7.1

Ako môže človek nielen žiť, ale aj pomáhať žiť

Vo svojom okolí, v ktorom žijeme, nemali by sme sa správať akoby iní nejestvovali, ale na každom kroku si máme pomáhať.

Na tréningu vzťah medzi hráčmi je vždy špecifický, aspoň z mojej skúsenosti. Keď niekto chybí, nikdy sa na neho nehneváme, ani ho neignorujeme, ale mu pomáhame. Môžeme mu ukázať ako má hrať, podporiť ho alebo mu dať ešte príležitosti.

No nielen v hre, ale aj v príbuzenských vzťahoch môžeme pomôcť, keď je niekomu zle. Vždy ho šetríme. Ak niekto má nejakú nepríjemnú situáciu v rodine, ja som vždy tu, aby som všetkých vypočula a podporila. Rovnako tak sa všetci správajú ku mne. Náš vzťah je lepší, keď spoločne trávime čas. Vieme, že máme nádej. Všetko čo je potrebné urobiť, je iba niekoho vypočuť, poradiť, mať porozumenia, alebo nič neurobiť, iba byť niekomu, komu je možné, niečo povedať, lebo iba počúvanie môže niekomu pomôcť a zlepšiť deň. Taktiež i jeden úsmev niekomu môže pomôcť, lebo v dnešnom smutnom svete, ľudia potrebujú úsmevy, podporu a pozitívnu energiu.

Pre každý neúspech jestvuje niečo dobré, pre každú zlú situáciu jestvuje riešenie, pre každého kamaráta musí jestvovať podpora a bez pomáhania a podpory náš svet by zmyzol a nebolo by viac lásky medzi ľuďmi.

Dávid Fabian, 5.1

Zemný Dávid

Hovorí sa, že pokojné dieťa neexistuje. Som toho príkladom. Snažím sa nerobiť nezbedníctva, ale občas sa mi to podarí. Tak čo je detstvo, ak nie je plné šibalstva.

Zo všetkého na svete najviac milujem vodu. Či sa už kúpem, hrám sa s vodou, polievam. Keď je voda ešte zmiešaná so zemou, nič nie je krajšie. Boli sme v záhrade. Mama s babkou okopávali záhradu a ja som sa hral. Vykopal som jamu a zrazu mi napadlo naliať do nej vodu. Ale to mi nestačilo. Ako by to bolo urobiť aj koláče? A tak sa to začalo. Čoskoro som bol celý blatový. Ruky, tvár, nohavice, tenisky... Ako malý černocho. Samozrejme, mama bola veľmi nahnevaná. Posadila ma do vane. Tu znovu voda. Sedieť vo vani plnej vody a mydla, to bolo pre mňa nové dobrodružstvo. Predstavoval som si, že sa plavím ponorkou a že sa ponáram do hĺbín mora. Však polovica vody z vane bola na podlahe kúpelne. Tento raz mama nebola len nahnevaná. Len tak zvonilo po mojom holom zadku.

Stalo sa to pred pár rokmi. Dnes sa tomuto šibalstvu smejem, ale stále sa naň dobre pamätám.

Dávid Fabian, 5.1

Jar

Zima je už za nami,
zvestujú nám bociany.

Jar je už tu, o chvíľočku
pozdravuje slnko lastovičku.

V záhrade už vykukla
prvá biela snežienka.

Aj fialky maličké
usmievajú sa v trávičke.

Edita Huđec, 8.1

Stevan Stojanović Mokranjac

Ovo književno delo je napisao Milutin Tasić, a ono pripada epskom književnom rodu, zato što ima likove, razrađenu priču i epizode.

Stevan Stojanović Mokranjac je bio srpski kompozitor. Imao je bradu i brkove sede boje, tamnu kosu, nosio je naočare i odavao je utisak ozbiljnog čoveka. Mokranjac je, pre nego što je postao kompozitor, bio student Velike škole u Beogradu. Uz pomoć predsednika pevačkog društva Stevana Todorovića on odlazi u Minhen na studije muzike, ali školarine su bile sve veće a novca sve manje. Odlučuje da pošalje pismo ministru prosvete s objašnjenjem zašto bi on želeo da nastavi studije s molbom da mu se dodeli stipendija. Mokranjac na početku pisma objašnjava zašto se baš odlučio da studira teoriju muzike, a ne neki instrument. On je smatrao da je već prekasno da se izučava za virtuoza na nekom instrumentu, već se odlučio za teoriju muzike, zato što je njegovom narodu daleko potrebniji kompozitor, koji će, ako je talentovan, da stvara muziku po motivima naših narodnih pesama. Mi ovde vidimo da je Mokranjac odgovoran, častan i mudar, zato što on želi da se tom stipendijom odškoluje, da bi mogao on taj novac koji je uložen u njega da vrati narodu da se zahvali što su verovali u njega tako što će komponovati srpske narodne napeve. Takođe je smatrao da virtuoza na nekom instrumentu možemo dovesti odakle hoćemo, ali kompozitora koji će srpski da oseća i komponuje ne možemo da nađemo nigde, nego da mora da bude Srbin i telom i dušom. I tu je pokazao da je on iskren i rodoljub da voli i oseća svoj narod. Na sreću srpske prosvete i srpskog naroda ministar je odobrio Mokranjcu stipendiju. Međutim na kraju godine je morao da se vrati u Beograd zbog nedostatka sredstava. U Beogradu postaje dirigent Pevačkog društva "Kornelije", a kasnije sa njima izvodi i svoju prvu rukovet. Kasnije, tokom godina, napisao je i ostavio srpskom narodu petnaest rukoveti.

Ja sam iz ovog teksta naučila dosta o Stevanu Stojanoviću Mokranjcu. Naučila sam kakav je on bio i kakve su njegove osobine a najviše mi se kod njega svidelo to što je bio veliki rodoljub i što je hteo da se odškoluje za nešto što će koristiti srpskoj muzici.

Lena Stankovićová, 7.1

Ako môže človek nielen žiť, ale aj pomáhať žiť

Narodením sa začína život, ale nikto z nás sa nenarodil taký, že vie čo robiť a ako sa správať v daných situáciach. Preto je na ceste dozrievania drahocenná ľudská podpora a pomoc.

Pomáhať ľuďom je veľmi pekne, lebo im našimi myšlienkami môžeme pomôcť vyriešiť nejaký problém, ale sa aj my cítime krajšie, keď vieme, že sme niekomu pomohli. V živote je dôležité, aby sme mali aspoň jednu osobu, s ktorou sa môžeme porozprávať o niečom a vymeniť si skúsenosti. Každý človek sa lepšie cíti, keď niečo robí spolu s niekym. Vždy keď sme s niekym, môžeme počuť a dozvedieť sa niečo nové, čo sme dovtedy nikdy nepočuli. Nieкого musíme mať aj preto, že keď mu povieme náš problém, ktorý je pre nás strašný a pre tú osobu nie je, tá osoba nám môže pomôcť len tak, že nám povie niečo jednoduché, čo nám môže veľmi pomôcť. Okrem toho, ľuďom môžeme pomôcť tak, že dáme peniaze do humanitárnej akcie. V škole sme účinkovali v akciach Červeného kríža, kde sme zbierali dináre pre rodiny, ktorým je potrebná pomoc. Chystali sme aj darčeky pre deti, ktoré nemajú toľko možností, koľko máme my a každý, kto chcel do darčeka zabaliť nejakú písanku, ceruzku. To, čo mal.

Rada sa zapájam do takýchto podujatí, kde je potrebné pomôcť druhým. A keď sa ma niekto opýta, aby som mu pomohla, vždy sa usilujem, aby som pomohla, čím viac môžem, lebo som veľmi šťastná, keď vidím, že som niekomu pomohla.

Владимир Молнар, 8.1

Мој матерњи језик

На свету постоји пуно језика који се користе како би се људи могли разумети.

Мој матерњи језик је словачки. Користим га свакодневно у мом животу. Углавном причам словачки са породицом и са пријатељима и професорима. Од малих ногу говорим два језика: српски и словачки, зато што мој деда слабо разуме словачки језик и живим у држави где људи говоре српски.

Словачки језик се развио од прасловенског језика, мада је модеран словачки језик, који данас користимо увео Људовит Штур, један од најпознатијих Словака. Био је политичар и кодификатор.

Моји преци су дошли на подручје данашње Србије још давне 1770. године, а послала их је Марија Терезија како би бранили границу од Турака. Они су у међувремену остали на подручју Србије како би тамо живели и од тад се развијају Словаци у Србији. Има пуно словачких писаца и аутора, неки од мојих омиљених су: Марија Јовнашова-Котвашова и Јозеф Цигер Хронски. Волим дела од Марије Јовнашове-Котвашове зато што изражавају пуно емоција и зато што су веома занимљива. Она је написала веома лепу књигу која се зове „Имати петнаест је тако тешко! Или стриптиз?“. У књизи се описују живот и муке кроз које тинејџери пролазе. Јозеф Цигер Хронски ми је такође један од најдражих словачких писаца зато што је написао књигу мог детињства „Храбар Зеџ“. Њу ми је отац читао кад сам био мали, а касније сам је као лектуру читао у другом разреду.

Tatiana Babinková, 8.1

Neučíme sa pre školu, ale pre život

Mnohí ľudia na svete si myslia, že sa do školy chodí, aby sa dostali iba známky a aby priemerná známka bola čím lepšia.

To som si aj ja myslela, ale neskoršie som pochopila, že mi po skončení základnej školy nezostane všetko v pamäti. Zostane mi iba to, čomu sa budem tešiť. A to sú moji kamaráti a krásne spomienky. Od učiva mi zostane to najdôležitejšie a to, čo budem každý deň potrebovať v práci.

V škole sa učíme aj pre život, nielen pre dobrú známku na kontrolnej úlohe. Učíme sa byť človekom, lebo nám to bude veľmi dôležité v budúcnosti. Moji spolužiaci a ja sme sa naučili všeličo o kamarátstve. A ak to bolo aj na chybách, teraz aspoň vieme, čo to nikdy netreba spraviť kamarátovi. Možno sa ešte niekedy stane, že sa niekto bude učiť kvôli dobrej známke, ale príde čas v živote, keď zistí, že to nebolo najdôležitejšie.

Nás o desať rokov vidím ako dobrých ľudí. Ako niekoho, kto si bude vedieť vážiť seba, ale aj iných. Možno bude niekto lekárom, profesorom, maliarom, auto-mechanikom, kuchárom alebo hercom, ale všetci my budeme ľudia, ktorí budú vedieť uctievať si druhých. Aj keď si niektorí myslia, že my nie sme dobrí kamaráti, mýlia sa. Pravda je, že sa vieme pohádať a vysmiať niekomu, ale nevedia, že sme prichystaní pomôcť niekomu v hocijakom probléme.

Práve je to najdôležitejšie, naučiť sa. Byť dobrým kamarátom nie je ťažko. A iba to môžem vedieť o budúcnosti a o nás o desať rokov. Budeme dobrými ľuďmi a kamarátmi istotne.

SEMINÁR, FESTIVAL, KVÍZ, PROJEKT

Tatiana Babinková, 8.1

Púchov

V pondelok 17. apríla sme sa moji kamaráti z divadelného krúžka a ja vybrali na cestu do Púchova s učiteľmi Ivanom Ječmenom a Alexandrom Materákom.

Cestovali sme jedenásť hodín. Bola to dlhá a namáhavá cesta, ktorú sme skrátili spevom a žartom. Keď sme sa dostali do Púchova, povedali nám u koho sme ubytovaní, a každý z nás šiel so svojim novým kamarátom. V utorok sme vystupovali. Celý deň sme strávili v divadle. Tam sme sa zoznámili s inými hercami. Po predstavení všetci boli oduševnení. My sme boli hrdí na seba ako sme hrali. Po večeri sme mali malú prechádzku po meste. Večer sme sa zhovárali s ľuďmi, u ktorých sme boli ubytovaní a šli sme spať. Keď sme sa v stredu zobudili, zbalili sme sa a rozlúčili sme sa s kamarátmi z Púchova. Na parkovisku sme sa fotografovali. Odišli sme do Trenčína na nákup a potom sme šli domov.

Všetkým bolo pekne na Slovensku, ale sme sa veľmi tešili návratu do Pazovy.

Emanuela Feldyová, 7.1

Svätý Sava

Svätý Sava bol najmladším synom Stefana Nemanju. On bol mníchom a svoj život odovzdal Bohu, modlitbe a učeniu národa o kresťanstve.

Skôr ako sa stal mníchom, jeho meno bolo Rastko Nemanjić. Počas svojho života obnovoval a budoval kláštory. Učil svoj národ o pravoslávnej viere. O ňom sú vymyslené mnohé legendy, ľudia o ňom písali a jeho známy obraz je v jednom kláštore. O ňom sú vymyslené nejaké deje a nadprirodzené vlastnosti, ktoré ani neboli pravdivé. No v ňom videli predstaviteľa svojho národa a viery.

V školách sa oslavuje Deň svätého Savu, lebo učil svoj národ čítať a písať. Sme školou, ktorá tiež oslavuje tento sviatok každý rok príležitostným programom. V programe účinkujú žiaci svojou tvorbou v slovenskom a srbskom jazyku.

Svätý Sava bol významným človekom pre svoj národ. Málo ľudí bolo vzdelané v tej dobe. On ich naučil a priblížil im pravoslávnu vieru. Po jeho smrti ho nazvali svätým.

Mária Grbićová, 8.1

Detská divadelná prehliadka 3xĎ

V sobotu 10. júna 2023 sa uskutočnil divadelný festival 3XĎ v divadelnej sieni v Starej Pazove. Okrem Starej Pazovy účinkovali aj divadelníci zo Selenče, Pivnice. Naše predstavenie sme cvičili od začiatku školského roka v škole alebo v divadle. Toto bol náš posledný výstup s týmto predstavením. V detskej porote boli: Martin Demrovský, Marína Bogdanovičová a Ema Lakatošová. O rok sa tento festival bude konať znovu, keď budeme vystupovať s nejakým novým predstavením, na ktoré sa tešíme.

POZERALI SME FILM SOĽ NAD ZLATO

Boris Bon, 5.1

- Scéna z filmu Soľ nad zlato, ktorá sa mi najviac páčila bola, keď Maruška povedala svojmu otcovi, že ho miluje ako soľ. Pretože je soľ najvzácnejšia na svete a bez nej nieto života.

Samuel Lešťan, 5.1

Naše záľuby

Vuk Momčilović, 4.3

Strip

Ja mnogo volim da crtam i moj hobi je crtanje stripova. Do sada sam nacrtao šest stripova. Sada su počeli da crtaju stripove Jožef Kormoš i Lazar Stojanović.

- Najviacej sa mi páčila scéna z filmu Soľ nad zlato, keď princezná Maruška priniesla soľ do kráľovstva. Páčila sa mi preto, lebo bola veľmi emotívna a pekná. Ešte sa mi páčila tá scéna, keď šli kúpiť soľ za zlato, ktoré mali, do druhého kráľovstva. Keď prišli, zlato sa im premenilo na soľ, a keď sa vracali, soľ sa premenila na zlato. Páčila sa mi preto, že ten predávač vravel: „Blázni starí!“ Tento film sa mi páčil a možno ho niekedy pozriem ešte raz.

Сара Каран, 4.3

Калеидоскоп

Дана 29. марта 2023. године нашу школу су посетили Марина Живановић представник Удружења грађана Волим Бановце и уметници Мира, Влада и Весна. Деца су имала прилику да сазнају шта је то дивља депонија и да заједничким снагама смисле предлоге како је могуће изборити се са овим проблемом. Такође, кроз креативну радионицу су увидели значај рециклаже и успешно направили свој калеидоскоп.

Са нестрпљењем ишчекујемо нове креативне радионице и прилику да видимо три велика калеидоскопа која нам припремају уметници у еколошком парку Бургена у Новим Бановцима!

Вук Момчиловић, 4.3

Посета храму Светог пророка Илије

Ученици Верске наставе свих разреда ОШ „Херој Јанко Чмелик“ у пратњи свог вероучитеља ђакона Стефана Гавровског посетили су цркву Светог Илије у Старој Пазови. Вероучитељ је ученицима у храму одржао предавање о значају Христовог васкрсења. Ученици су се том приликом поклонили моштима Светих мученика јасеновачких које се чувају у храму. Након молитве упутили смо се назад у школу.

Emanuela Feldyová, 7.1

Boh je pre mňa poenta celého života. Od malička o ňom počúvam každodenne a mám v hlave obraz o tom, kto je on.

Pojem Boha mi pripomína niekoho mocného, veľkého, hlavného, ale predsa milého a pozitívneho ako postavu. Boh je stvoriteľom všetkého. On je ten, ktorý sa rozhodol stvoriť ľudí a miesto, kde môžu žiť s Ním šťastne. Už všetci vieme, čo sa potom stalo a ako kvôli hriechu ľudí, boli vyhnaní od Neho. Teraz som na tejto Zemi a svoj život som odovzdala Jemu. On je milý a odpúšťa hriechy, ktoré zaplatil Jeho syn na kríži. Čítam Bibliu každý deň a celý život počúvam o Ňom, takže som sa už veľa o Ňom naučila a pevne v Neho verím. On je večný a to je jedna z vecí, ktorá ľuďom hlavne nie je jasná, ako aj to, že je vesmír nekonečný. To je aj mne ťažko pochopiť, lebo je ľudský mozog ohraničený. Ľudia majú šancu mať ten „večný život“, len ak ho odovzdajú Bohu a pokajú sa za svoje hriechy.

Boh je niečo, čo žije, ale ho nevidíme. On má svoje slovo, ktoré nepočujeme, ale čítať môžeme. To je konfúzna téma, ale podľa mňa, On je najdôležitejší.

Ema Lakatošová, 7.1

Boh je niečo, v čo môžeme veriť, ale aj nemusíme.

Boh nám odpúšťa naše hriechy a pomáha nám. Ak veríme v Boha, to neznamená, že sa nám nebudú diať zlé veci. Život nemôže byť len pekný. Stávajú sa aj zlé udalosti. Môžeme si čítať Božie slovo a dozvedieť sa, ako to bolo a čo sa dialo v minulosti, alebo čo sa stane v budúcnosti. Podľa mňa, ak veríme v Boha, veríme vždy, a nielen vtedy, keď urobíme niečo zle a prosíme Boha o odpustenie. Boh je náš stvoriteľ, spasiteľ a On nám pomáha vždy, keď si myslíme, že nemáme komu povedať niečo a keď sme sami. Boh je s nami a počúva, čo mu rozprávame.

Verím v Boha a nikto mi nemôže zrušiť vieru alebo povedať, aby som verila iného Boha a aby som neverila v Boha. Vždy urobím tak, ako si myslím, že je správne.

Náboženský kútik

Pojem Boha

Lena Stankovičová, 7.1

Keď niekto povie slovo Boh, ja vždy v hlave pomyslím na raj a niečo, čo je dokonalé.

Boh je náš stvoriteľ a On stvoril nás a planétu Zem, na ktorej my žijeme. On nám odpúšťa hriechy, ktoré sme urobili a na Zem poslal svojho syna, aby on zomrel pre všetky naše hriechy.

Niektorí ľudia neveria v Boha, a ja si myslím, že je to v poriadku, lebo nikto nemôže nútiť osobu, aby niečo urobila, ak ona to nechce. Pán Boh je všemocný a môže urobiť všetko, čo človek nemôže urobiť. Vďaka Nemu narodili sme sa a máme čo jesť. Máme Mu byť vďační za všetko, čo máme v živote. Mnohí ľudia sú nevďační pre veci, ktoré majú, a chudobní ľudia sú šťastní a vďační, keď majú jeden malý kúsok chleba, aby jedli.

Ostatní ľudia majú iných Bohov, v ktorých veria, ale sú oni tiež vďační za to, čo majú, a niektorí sa aj modlia a ďakujú Bohu každý deň za to, čo mali v ten deň.

14. február

Edita Hudecová, 8.1

Deň zamilovaných

V našej škole sa dňa 14. februára konal program pri príležitosti oslavy Dňa zamilovaných, ktorý organizovali žiaci Školského parlamentu.

Žiaci mali možnosť byť kreatívni a za to dostať nejakú odmenu. Súťažili o najkrajší plagát, výkres a literárnu prácu. Mohli vyjadriť svoje city svojej milej alebo milému, najlepšiemu kamarátovi alebo kamarátke prostredníctvom tajomných listov. Listy podelili žiaci, ktorí boli poštári. Prvú cenu za najkrajší plagát získala Edita Hudecová (8.1), druhú cenu získal Dávid Fabian (5.1), tretiu cenu získali Mário Očovaj (8.1) a Elena Lakatošová (6.1). Cenu za najkrajšiu báseň dostal Viliám Vrška (5.1). V programe spievala Lea Jašová pieseň Poľa nás. Branislav Žiga prečítal text po anglicky a Mário Očovaj po nemecky. Na konci nam Anita Bogdanovičová zaspievala pieseň Milý môj.

Program mal za cieľ šíriť lásku.

Tatiana Babinková, 8.1

Deň zamilovaných

Každý z nás bol aspoň raz zamilovaný alebo len bude, a preto ľudia oslavujú Deň zamilovaných.

V ten deň sa všade predávajú ruže, čokolády a srdiečka. Ľudia sa tým darčekom tešia. Ale si nerozmyslia, že ak niekoho naozaj milujú, nekúpia mu darček iba v ten deň. Keď niekoho milujeme, myslíme na neho vždy.

Deň zamilovaných je pekný sviatok, ktorým ľudia chceli poukázať na dôležitosť lásky, a preto jej venovali jeden celý deň. Myslím si, že lásku treba prejavovať každý deň.

Dávid Simendić, 7.1

14. február

14. február, deň krásny.
Oslavuje sa Deň lásky.

V ten krásny utorok
city sa zobúdzajú
a lásku prinášajú.

Úsmev a šťastie
ten deň prináša
a chlap ružu
donáša.

Lena Stankovićová, 7.1

Deň žien

Prvá skutočná a nekonečná materinská láska

Materinská láska je láska, ktorá sa nemôže zameniť ani jednou druhou láskou.

Deťom je potrebná táto láska, lebo tak budú mať pekné detstvo a vyrastú z nich dobrí ľudia. Keď matka ukazuje lásku svojmu dieťaťu, ukazuje mu aj že má hodnotu a zbavuje ho strachu. Naše matky by pre nás urobili všetko. Veľmi sa usilujú, aby nám ukázali ich lásku voči nám bez ohľadu nato, koľko majú problémov v živote. To robia, lebo nás nechcú obťažovať, lebo nás milujú. Chcú, aby sme šťastne vyrástli. Myslím si, že materinská láska najmocnejšia láska na svete. Naša matka nám dala život. Dáva nám aj mnoho lásky a pozornosti. Ona nás hľadela ako sme urobili svoje prvé kroky a hľadá nás ako rastieme.

Každá matka na svete miluje svoje dieťa bez ohľadu na to, aké je. Pre každú matku je jej dieťa najlepšie a najkrajšie.

Emanuela Feldyová, 7.1

Prvá skutočná a nekonečná materinská láska

Ľudia, ktorí majú matku a zažili tú lásku a jej obeť, celého života v srdci majú časť toho. Koľkokoľvek sa vadili alebo sa od hanby nemohli pozrieť do jej očí, vždy je v srdci na konci smutno, veď ju toľko milujú. Jedna z ťažkých vecí, ktorú v živote môžem vidieť, sú slzy na matkinej tvári. Ťažko je každému, keď ju vidí samú a smutnú. Od narodenia je tu so mnou. Prvá láska je tá ku matke. Ako tieň vždy je za mnou, aj keď si ju nevšímam. Pri svojej matke, každý je dieťa. Matkina podpora a slová povzbudzujúce v ideálnej chvíli a v momentoch ťažkých. Aký je dobrý pocit spomenúť si na tie chvíle, keď v matkinom náručí všetko bolo možné.

Bezpečie v jej náručí, kým som sa zaspávajúc pozerala do tých známych očí. Materinskú nekonečnú a skutočnú lásku nemožno k ničomu prirovnať, je jedinečná a mocná.

Vuk Vuksan, 6.2

International Women`s Day

March 8th is the International Women`s Day. People give flowers like roses, tulips, carnations, orchids, violets and sunflowers to their girlfriend, wife, sister, mother, grandmother, friend, teacher or to some very special person. This day was celebrated for the first time in the USA in 1909. Also, this is a day when women`s rights are celebrated. On this day love spreads around the world and happiness takes everyone around!

Happy Women`s Day!

EKOLOGIA

Tatiana Babinková, 8.1

Záhrada, která učí

Okrem v učebni biológie, biológiu sa učíme aj v školskom dvore, v ktorom máme spravené záhradky. Do nich sme si posadili kvety a zeleniny. Predtým ako sme si to posadili, museli sme vytrhať burinu a okopať. Potom sme spravili kanáliky, do ktorých sme vysypali semeno a zaliali sme vodou. Pomáhala nám naša učiteľka biológie Marta Majorská. Spravili sme aj náš kompost, kde hádzeme odpadky z ovocia a zeleniny, listy, halúzky, kartón. Myslím si, že všetci máme byť vďační, že v našej škole máme takéto niečo, lebo mnohé deti, ktoré žijú v byte, nemali možnosť sadiť kvety do záhrady. Teraz majú možnosť posadiť niečo a vidieť ako to rastie.

Prvá pomoc - cvičba

POUČKY ZO SLOVENČINY ПУОУКЕ ИЗ СРТСКОГ ЈЕЗИКА

Nie "pomohnem ti", ale pomôžem ti.

Anna: Miro má dnes narodeniny. Musíme urobiť oslavu. Čo pripravíme? Chlebíčky?

Jano: No dobre, môžeme mať chlebíčky. Ak bude treba, pomohnem ti. Čo mám kúpiť?

Anna: Potrebujeme čerstvý chlieb, šunku, paradajky, maslo, syr a Jano, zapamätaj si, po slovensky nehovoríme pomohnem ti, ale pomôžem ti.

Jano: Dobre, kúpim všetko, čo potrebuješ a pomôžem ti urobiť oslavu pre Mira.

ZAPAMÄTAJTE SI:

Nehovoríme "Suseda je vždy ochotná pomôhnúť mi.", ale "Suseda je vždy ochotná pomôcť mi".

Nehovoríme "Pomohni mame okopať záhradu", ale "Pomôž mame okopať záhradu".

Nehovoríme "Každý sa zmení, keď sa domohne moci.", ale "Každý sa zmení, keď sa domôže moci".

Elena Lakatošová, 6.1

Ako to povieme správne?

Koho/čie sú toto hodinky?

Stálo sa to v deň, keď/kedy sa narodil Nikola Tesla.

Vy ste to povedali/povedal, pán Jonáš?

Žakom generácie je Milan Bzovský

Milan Bzovský, 8.1

Každý človek na tomto svete musí mať nejaký svoj životný cieľ, lebo ak ho nemá, ťažko bude úspešný a usilovný. Ja sa budem usilovať, aby som svoj cieľ splnil. Moje životné ciele boli rozličné, keď som bol malý. Myslel som si, že budem futbalista alebo zemepisný odborník. Neskôr som mal záujem o zverolekárstvo, lebo som ľúbil pozeráť zverolekárov v televízii. Ešte potom som chcel byť lekárom. Vyhľadal som informácie, čo má lekár robiť, keď je niekto chorý. Chcel som pomáhať ľuďom. Časť ľudského tela, ktorá ma zaujíma je srdce. To je jedna zaujímavá a zložitá časť tela. Povolanie lekára je ťažké a nazdám sa, že sa tým budem aj zaoberať. Ešte by bolo dobre, keby som si otvoril svoju ordináciu v nejakom bohatom štáte. Mal by som ženu a dve deti. S nimi by som chcel mať pekné pamiatky a aby sme žili šťastne a s úsmevom na tvári. Pre jeden takýto cieľ človek sa musí veľmi pousilovať a byť vytrvalý.

Dávid Sládok, 8.1

Môj najlepší priateľ

Môj najlepší priateľ a ja sa poznáme už dlho, asi desať rokov. Chodili sme spolu do škôlky, celých osem rokov sme strávili spolu v základnej škole, a ak sa nam podarí, aj do strednej školy pôjdeme spolu.

Môj najlepší kamarát sa volá Dávid. Má pätnásť rokov. Je vysoký, štíhly, má hnedé vlasy a hnedé oči. Vždy je pekne oblečený a má pekný účes. Môj priateľ je bezstarostný, má času pre všetko, nikdy sa on neponáhľa. Je múdry a šikovný. Dobre sa učí. Matematika, fyzika a chémia pre nie sú žiadny problém. On je nielen dobrý kamarát, ale aj človek, vždy chce pomôcť. Je úprimný, niekedy vie byť aj tvrdohlavý. S nim sa vždy mám o čom rozprávať, nikdy sa nenudíme, lebo je zábavný. Máme spoločné záujmy, ktoré nás ešte viac zblížujú, ako čo je láska voči hudbe. Je úprimný a verný priateľ, vždy sa môžem na neho spoľahnúť.

Nazdám sa, že naše priateľstvo bude ešte dlho trvať. Myslím si, že je veľmi dôležité mať priateľa ako čo je Dávid, ktorý bude s nami aj v ťažkých a pekných chvíľach.

Edita Hudecová, 8.1

Prezentácia Strednej školy vnútorných vecí

Stredisko pre základný policajný výcvik v Sremskej Kamenici prezentovali v našej škole dňa 02. marca 2023 traja policajti.

Na prednáške sme mali príležitosť vypočuť si príbehy z každodenného života jedného policajta, ale aj opýtať sa, čo nás zaujíma. Príslušníci polície nám rozprávali nám o Strednej škole vnútorných vecí v Sremskej Kamenici, ukázali nám krátky film, v ktorom nám vysvetlili ako funguje táto škola. Povedali nám aké by boli naše povinnosti, čo by sme sa tam učili a ako by vyzerala výučba. Povedali nám, že je práca policajta nebezpečná, ale veľmi ušľachtilá. Zdôraznili nám, že táto stredná škola podporuje žiakov, ktorí majú záujem o umenie, šport, žurnalistiku a recitátorstvo. Na konci nám povedali, aby sme si dobre rozmysleli, či sa chceme zaoberať týmto povoláním. A ak chceme, nech sa zapíšeme do tejto školy.

Byť policajtom je pekné povolanie, ale musíme byť vedomí toho, že to nie je ľahká práca.

Kalina Pilková, 6.1

Sút'áž v šachu

Minulý víkend som bola na súťaži v šachu vo Vojke. Súťažila som s dievčatami zo šiesteho ročníka. Volajú sa Lenka, Leona, Sara, Neda. Dobre hrali, ale som od niektorých bola lepšia. Leona Zolnajová zvíťazila a obsadila prvé miesto, Lenka druhé a ja tretie. Bolo pekne, no trvalo dlho a bola som unavená. Prvé tri miesta postúpili na vojvodinskú úroveň súťaže.

ŠPORT

Leona Zolnajová, 6.1

Šachový turnaj v Báčskom Petrovci

Dňa 10. marca 2023 sa na Základnej škole Jána Čajaka v Báčskom Petrovci konal šachový turnaj Mateja Čániho. Bol to priateľský zápas a veľa prišlo detí. V šiestej triede boli len chlapci a ja som bola jediné dievča. Každý hral s každým. Za prvé miesto boli dokonca zlaté medaily. Dvaja finalisti hrali na veľkej šachovnici. Bolo to napäté, ale potom jeden z nich hru vzdal. Obaja získali trofeje. Vyhrala som tretie miesto a Aňa Suvajdzičová, žiačka štvrtého ročníka získala druhé miesto. Páčila sa mi škola v Báčskom Petrovci a ako tam milujú šach. Dúfam, že budúci rok budem súťažiť znova a možno získam prvé miesto.

EXKURZIA 2023

